

Գևորգ Էմին

Լռությունը ոսկի է

Որ ,
Այդ վաղուցվա~ հայտնություն է.
Թեև ես միշտ զարնացե~լ եմ,
Թեև հաճախ զայրացե~լ եմ,
Սակայն հիմա հավատու'մ եմ,
Որովհետև... հասկացե~լ եմ:

Լռությունը ա'յն ոսկին է,
Այն հանցանքի ծա~նր գինը,
Որ խոհող մարդն ստանում էր,
Երբ տեսնելով սպանումը,
Երբ տեսնելով կեղծն ու սուտը,
Քծությունը, դավն ու մութը,
Հուզվու'մ, խոսու'մ, կամ գրու'մ էր._
Ո'չ,
Տեսնու'մ էր, բայց լռու~մ էր...
Ամուր սերտած` ո'չ կովելու,
Այլ տեսնելու' և լռելու'
Ճորտի~ն վայել հայտնությունը,
Թե...: